

ADMINISTRAȚIUNEA
Tipografie:
BRAȘOVU, piața mare nr. 22
scrierilor neceritate nu se re-
trimite. Manuscrisurile nu se re-
trimite.
BIBLIOTECA DE JURISPRUDENȚĂ:
Str. oivă, piața mare nr. 22
Inserate mai primăse în Viena
Indolffy Kossuthisten & Volger
(No. 1000), Terev: Scholok, Alois
Tardul M. Dukas, A. Oppel, J. Don-
berger: In București: A. V. Gold-
berger: Anon. Masas Eckstein Bernat:
In Frankfurt: G. L. Damb: In Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
armondă pe o colônă 8 or.
și 80 or. Imbra pentru o pu-
blicare. Publicat mai dese
capă tarifi și invoiat.
Casama pe pagina III-a o
sredă 10 or. v. n. s. 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIV.

Case a. o. se în fiă-care di
ABONAMENTUL PENTRU ANULU
Pe unu an 12 fl., pe s. lună
6 fl., Pe trei luni 3 fl.
PENTRU ROMÂNIA ȘI STRĂINĂȚA:
Pe unu an 40 franci, pe șese
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prumără la tôte ofiiale
postale din întru și din afară
și la dd. colectori.
ABONAMENTUL PENTRU BRAȘOVU:
la administrațione, piațamare
Nr. 22, etagiul I.: pe unu an
10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Ou dusul în
casă: Pe unu an 12 fl., pe
șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 or. v. n. s. 80
bani.
Atâtă abonamente câtă și
inserțiunile suntă a se plăti
tainte.

Nr. 236.

Brașov, Joi, 24 Octomvre (5 Noemvre).

1891

Brașov, 23 Octomvre st. v.
Eri s'a deschis pe Capitoliu
din Roma așa numita conferență
de pace interparlamentară. In mij-
locul celor mai desperate in-
cordări ale statelor europene de
a se înarma în totu chipul, acastă
conferență are de scop a pleda
pentru marea idee a păcei uni-
versale, pentru acestu idealu alu
filosofilor marinimoși și alu no-
bililor filantropi ai timpului de
față.

Conferența de pace interparla-
mentară va întruni membri din
parlamentele întregi lumii, cari
aderă la ideea de a aplana tôte
certurile internaționale prin tri-
bunale de arbitri.

Președintele comitetului pre-
gătoru alu acestei conferințe este
președintele camerei italiene, Bian-
cheri. După scirea ce o primim
astăzi acestu comitetu va propune
conferenței de pace să se înființeze
un comitetu permanentu compus
din omeni de încredere ai tuturor
parlamentelor, care să examineze
casurile de certy, ce tăie în sfera
dreptului internațional și să stă-
ruască a le aplana pe cale paci-
nică, printr'o directă influințare
asupra parlamentelor interesate.

Diarul „Popolo Romano“ sa-
lută pe membrii conferinței și dă
espresiune speranței, că pacea va
eși dintrênsa mai întărită. Nu totu
de acastă părere suntă aceia, cari
privesc cu neîncredere la modul
cum s'a constituitu congresul de
pace dela Roma. Adevărul este,
că acesta e compus în cea mai
mare parte din membri contrari
ai triplei alianțe și din irredenti-
ști italieni, ca Cavallotti, Bovio,
Canzio, Barzilai și alții; împreju-
rarea, care a însuflatu mari îngri-
jiri mai alesu șovinistilor noștri
unguri, îngrijiri, cari au fostu
potențate în urma scirei, că la
acelu congresu au sosit și o mul-
țime de Sêrbi radicali, cari au în

programul lor „marea Serbiă“,
precum și vreo 56 de senatori și
deputați români, cari se înțelege,
că pentru șovinistii Unguri nu
potu fi acolo decât totu atâți re-
presentanți ai ideei „daco-ro-
mâne“.

Dela o asemenea întrunire foile
șoviniste unguresci nu așteptă nici
decum o rezolvare mulțămitoare a
ceștiunei naționalităților și nici
rezolvarea sântei cauze a păcii.
Firesce, că aceste foi suntă de
părere, că nu se pôte face nimic
pentru binele obștesc în ziua de
aăzi, fără scirea și concursul ma-
rilor politici și diplomați, cari se
scaldă în apele jidano-maghiare.

Din parte-ne suntem de pă-
rere, că ori din ce fel de nuanțe
politice s'ar compune marea con-
gresu de pace din Roma, acesta
prin însuși faptul întrunirii sale
servește marea cauză a libertății
și a păcii popórelor din întreaga
lume.

In starea de față a lucrurilor
acestu congresu nu va puté aduce
nici o schimbare, dér celu puțin
pregătesce viitorea realizare a ma-
rilor idei ce-lu conduc.

E lucru invederat, că pacea
nu se pôte dobândi decât numai
prin libertatea și mulțămirea po-
pórelor și în astă privință le cre-
dem pe cuvântu șovinistilor noș-
tri, că ei, cari pörtă neconținut
rșboiul celu mai crâncen în
contra libertății și a drepturilor
nóstre, a celor neprivilegiați din
partea de dincóce a monarhiei,
nu va adera niciodată la marea și
nobila lucrare, care are de scop
de a pune capétu despotismului
de ori-ce soi și de a pregăti ast-
felu era adevăratei împăciurii în-
tre popóre.

Noulu primatu alu Ungariei.

Claudiu Vaszary, noulu primatu alu
Ungariei, a fostu abatele claustrului be-
nedictin din Panonhalma. Deși ridicarea

lui la demnitatea de primatu n'a co-
respuns așteptării diferiților corifei și
corporațiunilor unguresci, acum însă, după-
ce prin stăruința Scaunului Apostolic, nu-
mirea de primatu s'a săvșit, tôte foile
unguresci pare că suntă împacate cu a-
castă numire și despre noulu primatu
Vaszary se exprimă cu simpatie, atribu-
indu-i multe merite și însușiri frumóse.

In ce privesce caracterul, noulu
primatu se dice, că este unu bărbat
bun la inimă, generos și cruțator.
Față cu „cultura națională“ a manifes-
tat unu interes deosebit; în cei șese ani,
câtă a stat el ca abate alu claustrului
din Panonhalma, a ridicat mulțime de
instituțiuni culturale, fără de a mai face
înse nici unu svon. In locul gimna-
siului din Győr, el a ridicat unu altu
gimnasiu, care în privința arangiamen-
tului e aprópe fără părechii între gim-
nasiile unguresci; sub elu s'a edificat
și gimnasiul din Strigoni; a înființat
un Kisdedovo în Sântmărtin (între
Slovacl), pe care l'a pus în legătură cu
claustrul de-acolo, costându la o sută
de mii fl.; sub elu s'au clădit și re'noit
diferite bisericl, precum și stabilimentul
de băi dela lacul Balaton.

Pe malul acestui lac, în comuna
Keszthely, s'a născut noulu primatu la
an. 1832. In etate de 6 ani, elu rămase
orfan și fără avere. La șoolă a fostu
sustinut și ajutorul unor rudeni
ale sale.

In comitatul Vesprimului, Vaszary
era cunoscut ca unu oratoru de frunte.
Elu s'a născut maghiar și, după cum
spun foile unguresci, nici odată n'a
simțit altmintrelea, decât unguresce.
La 1869 fu numit directoru alu gim-
nasiului din Győr și sub direcția lui au
fostu inscriși la acestu gimnasiu amên-
doi fii archiducului Iosif. In fiă-care
an, depunerea esamenului micilor ar-
chiduc era succedată de o mare serbare.

In politică, lui Vaszary nu i-a pr
plăcut să se amestece, dér pentru a-
ceea asigură cunoscuții lui, că este unu
bun naționalist ungu și sunt siguri,
că noulu primatu va conlucra cu zel
la „propagarea culturii naționale ma-
ghiare“....

O declarațiune contra „Kreuzzeitung“.

Eri am amintit de o declara-
rațiune, ce au publicat o domnie
Babeș și Mocsonyi în „Kreuz-
zeitung“ ca răspuns la însinua-
rile ce li se făcuse într'unu arti-
colu publicat în numita fôia la
8 Octomvre a. c. în care se vorbesce
de pozițiunea monarhiei austro-un-
gare față cu România. In acestu arti-
colu se dicea între altele:

„Față cu pozițiunea amenințată a
Austro-Ungariei, Kossuthistii, cari au luat
în arêndă patriotismul maghiar, nu se
sfiesc, de a întrece chiar și pe Cehii
tineri în dușmănia contra statului și în
planurile de înaltă trădare. Acastă par-
tidă spre a ajunge odată la putere și
spre a rupe odată Ungaria de Austria,
a încheiat unu pactu cu cei doi con-
ducători ai partidei române naționale, cari
trăesc în Pesta, d nii Vincențiu Babeș
și Alexandru Mocsonyi, după care la vi-
torele alegeri dietale toți alegătorii ro-
mâni din Ungaria voru avé se sprijinesc
candidații partidei independente, precum
deja a fostu alesu Ludovicu Mocșary
cu ajutorul lui Mocsonyi la Caranse-
beșiu. Deórece Românii preponderă în
150 cercuri electorale ale Ungariei, în
modul acesta Kossuthistii ar dispune în
viitorea dietă peste 200 de mandate și
deórece de curêndu s'a declarat și o-
pozițiunea „moderată“ de sub Apponyi
în sensu dușmănosu Austriei, deja pe-
riodul legislativ celu mai de aprópe,
art aduce dér *ruptura între Austria și
Ungaria!* — Kossuthistii au promis d-lor
Babeș și Mocsonyi pentru acestuaju-
toru eventualu, de a introduce în Ungaria
ruptă de către Austria, unu felu de *dua-
lismu maghiaro-român*, spre a ține sub
câlcăie pe temeiul acestuia împreună
cu Ungurii, pe Germanii, Sêrbii, Rutenii
și Slovacl din Ungaria. D-lu Babeș,
precum a declarat în Ardealu conațio-
naliloru sêi, nu dă nimic pe acestu pro-
misiune a Kossuthistilor, ci speculează
la aceea, că declararea de independența a
Ungariei va avé ca urmare o luptă sân-
gerósă între Austria și Maghiari, care o-
casiune o voru folosi-o apoi Românii,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Diferința între reputațiune și con- siderațiune.

După Mme de Lambert¹⁾

Considerațiunea este o urmare na-
turală a impresiilor transpuse, în pu-
terea calităților noastre personale, asupra
altora. Fiindu în posesiunea unor ca-
lități mari, cari trecu peste gradul co-
munu alu prestațiunilor escelente, ace-
stea escită admirațiune; de sunt plăcute
și atrăgătoare, ele stimulează în omu sen-
timentul amicitiei.

Considerațiunea ne oferă mai multă
plăcere adevărată, decât reputațiunea
sêu numele bun: cea dintăiu e strinsu
legată de noi, cea din urmă se formeză
în depărtare. Cu tôte, că reputațiunea
reclamă o periferie mai mare, totuși ea
nu se pôte simți așa de intim și forțe
arare-ori o putem considera ca o comoră
sigură și adevărată. Considerațiune ni-se
dă din partea acelora, cari cunosc în
modu nemijlocit prestațiunile noastre,

în timpu ce asupra reputațiunei decidu
persone, cari nici nu ne cunosc. Meri-
tele noastre au dreptu urmare cosidera-
țiunea omenilor nobili și conștiențioși;
ér decă publicul are o opiniune favo-
rabilă despre noi, acăsta o putem mul-
țumi numai planetei, în care ne-am
născut.

Considerațiunea este rezultatul mer-
itului din întreaga noastră viétă, reputa-
țiunea e de multe-ori numai rșplata
unei întreprinderi norocóse. Acela, care
umblă după reputațiune, trebuie să scie
întrebuința ori-ce momentu, ori-ce oca-
siune, care ar favorisa esoperarea între-
prinderilor strălucite; și pe când repu-
tațiunea reolamă astfel de întreprinderi,
le rșpândesce, ba une-ori le și înfrum-
șețază, pe atunc totu ea le răpesc din
cercul de activitate alu unui individ
și le transpune într'unu locu forțe in-
depărtat. Considerațiunea cuprinde o sferă
mai mică, dér de ore-ce se basază pe
meritul nostru internu, ea ne oferă o
plăcere nouă și sentimentală. Prin
considerațiune ni-se recunóce în totu-
deuna moralitatea; reputațiunea remun-
eră de multe-ori numai întreprinderi

bine chibzuite și seducătoare, chiar și vi-
țuri bine reușite. Considerațiunea nu e
condiționată de calități, cari escită ad-
mirațiune și svon mare; pe când repu-
tațiunea e de natură mai multu superfi-
cială, și deóce e vorba să dureze mai
multu timp, suntem necesitați a-i da
noue forme, noue variațiuni.

Acțiuni splendide escită mai multă
invidie, decât admirațiune; omenii pri-
vesc în mărimea întreprinderilor străine
o deteriorare pentru dênșii; admirațiune
în sine e pentru cei mai mulți unu
sentimentu forțat, de aceea își dau și-
lința, ca câtu mai curêndu să se elibe-
reze de el.

Pentru a pune o basă solidă consi-
derațiunei noastre și de-a o susține cu atât
mai sigur, trebuie să fim forțe cruță-
tori în manifestarea calităților noastre
escelente și să observăm ore cari gra-
dațiune. Spaniolul Gracian într'una din
maximele sale dice²⁾: „Concede să te
„cunóscă, dér nici de-cum să te pètrundă.
„Lumea se nu-ți cunóscă celu mai înaltu
„gradu alu meritului têu; ea nici-odată

„să nu te pótă exploata, căci lucrurile
„cunoscute nu o mai interesază“ și totu
Gracian dice: „Decă meritulu têu e mai
„mare decât renumele, e bine să apară
„în tótă splendórea ta, pentru ca lumea
„să-ți simtă valórea. Din contră, de e
„meritul têu mai mic, decât renumele,
„ascunde-ți adevărata ta valóre, căci
„presupuneri împreunate cu ore-care ne-
„siguranță, factu pe unu om, pe care
„nu-l cunóscem pe deplin, cu multu
„mai onorabilu, decât totala cunóscință
„a mărimei lui și a spiritului lui de în-
„treprindere.“

Persiflagiul lumii stă de regulă în
dosul considerațiunei, căci pentru elu
calitățile escelente sunt incompatibile.
Erurile și defectele sunt trecute ou ve-
derea, de ore-ce acestea sunt rșpân-
dite în tótă lumea și omenii sunt de-
plini înțeleși să le sufere și să vedu ne-
cesitați a le ierta reciproc. Fiă-care
seculu își are vițul sêu și în fiă-care
seculu esistă câte unu omu universalu,
care dă tonulu, stătoresce ridiculositatea
și acreditează erurile rșpândite în so-
cietate. Tôte defectele au de urmare
grația, ce li-o ofere seculu respectiv,

¹⁾ Sur la différence qu'il y a de la reputation
à la consideration. Paris, 1785.

²⁾ L'homme de Cour, Max. CXIV. comp.
Héros, Chap. I.

spre a dobândi s'eu deplina autonomie dela corónă s'eu decât nu, de a se rupe cu totul de Austria și Ungaria.

La aceste scornituri întrețesute în diarul „Kreuzzeitung“, acest diar publică acum o declarațiune a domnilor Babeș și Mocsonyi, datată dela Sibiu 17 Octomvre a. c., care este de următorul cuprins:

Onorată Redacțiune! Abia astăzi ne-a venit în mână acel articol important, care a apărut în prețuita D-Vóstră fôia în 8 l. c. sub titlul „Pozițiunea triplei alianțe față de românism și cel mai nou atac al partidei Kossuthistilor în contra coróniei Habsburgice“, și cu a cărei tendință și apărare nemerită a raporturilor triplei alianțe față de Românism, consimțim pe deplin până la partea finală, în care „Kreuzzeitung“ ne face onoare să se ocupe și cu neînsemnatele noastre persoane și a cărei descoperiri aventurișe nu stau de loc în consonanță cu serioșitatea espunerilor înalte politice premergătoare, fiindcă aici în țără nu le pôte lua nimenea în serios. Cu toate acestea ne vedem îndemnați — față de vața cea mare de care se bucura on. D-Vóstră fôia cu dreptul cuvânt în cercurile cele mai lăpșite — la declarațiunea: că nouă nu ne este cunoscută despre un pact, pe care l'ar fi încheiat, după asigurarea fôiei D-Vóstră, partida Kossuthistilor cu noi amândoi și că cu totă hotărârea respingem „tendințele de desfacere“ înșinate asupra noastră cu această ocaziune. Pe lângă rugarea curtenitoare de a publica în on. D-Vóstră fôie această scurtă declarațiune, primiți tot-deodată asigurarea distinsei noastre stime.

Ai D-Vóstră

Vincentiu Babeș, Alex. Mocsonyi.

Altă declarațiune contra „Magyar Hirlap“.

La articolii plini de scornituri tendențioșe ai diarului „Magyar Hirlap“, despre cari am făcut amintire și noi, răspunde d-lu Dr. Alecsandru Mocsonyi printr'o scrisoare, ce o reproducem întocmai după numita fôia cu observarea ce i-o face:

„La articolii noștri intitulati „Schimbare în politica Românilor“ Alecsandru Mocsonyi trimite următoarea epistolă redactorului responsabil al fôiei noastre:

„Stimate amice!

Sosind în Budapesta, am fost atent asupra celor doi articoli apăruti înainte cu vr'o câteva săptămâni în prețuita ta fôia sub titlul — „Schimbare în politica Românilor“, al cărui

autor anonim se declară a fi Român. În partea primă a acestor doi articoli se „accentuează“ între altele, că „bărbații conducători români“, între cari sunt numărati și eu și fratele meu — „nici-odată nu au fost eroii pasivității“. În articolul al doilea, autorul vorbeste despre „pertractări preventore“, despre „înțelegeri imprumutate“ și despre „apropierea“ Românilor de cabinetul Szapary, în înțelesul cărora bărbații conducători români ar tinde într'acolo, ca cu prilejul proximei conferențe naționale, „Românii să o rupă desevârșit cu politica de pasivitate“ și că la proximele alegeri dietale „Românii vor lua parte activă fără nici o rezervă“. În schimb contele Szapary, pe lângă alte concesii, ar fi pus în vedere „numirea a doi fișpani români“. Autorul anonim mai scie și aceea, că „cercurile române au designat deja“ persoanele potrivite pentru aceste posturi și că între acestea unul ar fi fratele meu Eugeniu Mocsonyi. În sfârșit „pe basa informațiilor întemeiate“ susține, că „Babeș, omul de încredere al familiei Mocsonyi“, „pregătesce terenul“, „capacitază pe politiciii români“, în interesul „pactărilor stabilite“ și că „procedura sa“ cu privire la acesta este împreunată cu „succes“.

Pôte face un lucru de prisos, cu toate acestea, considerând pozitivitatea, cu care se dau la lumină aceste pretinse descoperiri, mă simț îndatorat a declara, că eu și fratele meu, după împrejurări, totu-deuna am fost aderenții hotărâți ai acelei pasivități, pe care a proclamat-o în anul 1881 conferența națională română dela Sibiu, ba eu mai eram încă de pe atunci de părere, că această pasivitate nu trebuia să se restringă numai la cercurile electorale din Transilvania, ci să se estindă și asupra cercurilor electorale din Ungaria, ceea ce dealtminte la conferența națională și hotărât mai târziu, în anul 1887. Și în privința acestei nici astăzi nu cugătam altfel, după ce în politica națională oficială a patriei până acum nu s'a făcut vre-o schimbare, care să motiveze indicata „schimbare“ în politica Românilor. Eu nu sciu nimic nici despre pretinsele „pertractări“, nici despre „pactări imprumutate“, s'eu despre altele de soiul acestora, atâta însă sciu, fără de-a fi vorbit cu fratele meu, care de prezentă petrece în străinătate, că postul de fișpan, ce îi ofere autorul anonim cu atâta prietiniă, fratele meu nu l'ar primi sub nici un fel de împrejurări, măcar de ar fi imbiat cu el și din altă parte. În sfârșit numai atâta mai trebuie să observ, că dintre toate afirmațiunile autorului articulelor, numai una singură este, care corăspunde ade-

vărului, și adevărat: că Babeș într'adevăr este un amic de încredere al familiei mele. Rugându-te să binevoiesci a publica aceste puține șire în fôia ta, te salut, Budapesta, 2 Nov. 1891, al tău stimător Alecsandru Mocsonyi.

La epistola acesta a d-lui Al. Mocsonyi lesne am puté da răspunsul îndestulitor, dér acest drept îl rezervăm pentru autorul articulelor, care de sigur nu va rămâne dator cu el.

SCIRILE ȚILEI.

— 23 Octomvre (4 Nov.)

Programa congresului de pace din Roma. În 3 Noemvre se va deschide congresul în Capitoliu. În sera aceea va fi o reprezentațiune de gală în teatru, în 4 și 5 Noemvre va fi primirea deputatilor, în 6 serată la principele Odescalchi, în ziua următoare una la Sindaco. În ședința din 8 Noemvre se fac alegerile. În aceeași zi va fi primire în Capitoliu. În ziua care și se vor ține conferințe. Apoi mai sunt în perspectivă iluminarea forului și a Colosseului, precum și o excursiune la Neapole și Pompeji.

Lucruri mari are de gând să facă Kulturgylet-ul dela Clușiu. Un membru de încredere al acestei societăți de maghiarizare publică în numărul mai nou al lui „Budapesti Hirlap“ un articol, în care arată, că încă de mult are „Kulturgylet“-ul intențiunea, de-a înființa prin întervenirea guvernului o episcopie maghiară greco-catolică și altă episcopie maghiară greco-orientală, să înțelege, amândouă pe s'ema Românilor. Cu intențiunea acesta „Kulturgylet“-ul încă n'a avut curajul de-a păși pe față; în ascuns însă, după cum arată amintitul membru, „Kulturgylet“-ul lucră în direcțiunea acesta și când va sosi plinirea timpului, el nu va întârzi de a surprinde lumea și cu acestu fetu monstru al uneltrilor sale. Dumneșu pôte nu-i va răbda până atunci; noi însă trebuie să fim preparați!

Croații și limba maghiară. „Egyetértés“ se plânge, că „frățietatea“ croată nu e sinceră. Dovadă următorul casu: Mai mulți neguțitori și maeștrii maghiari din Canija-mare au plecat în 28 c. la țirgula Capronța, în Croația. Acolo însă „frății“ Croați nu i-au lăsat să se desfășoare marfa și i-au alungat din țirg din pricina, că licențele nu li-erău editate în limba croată, ci în cea maghiară. Numiții maghiari voiau să și recerce dreptul la căpitanul orașenesc, dér căpitanul nu era nicăiri de aflat și astfel au trebuit să se reintoracă acasă cu buzele umflate.

numai adevăratele calități personale rămân un joc frivol al maliției.

Origine nobilă, bogății imense, poziții răscumpărate prin lingușire, toate acestea nu ne oferă aceea, ce putem simți în urma considerațiunei noastre personale. Află-se ore un individ mai demn de compătimit, ca acela, căruia ca „domn mare“ îi sunt străine toate virtuțile; împrejurul căruia s'au îngrămădit toate posturile onorifice, dér care e necesitat să simtă în totu momentul, că nu i-se stimăză persoana, ci numai demnitatea, ce o ocupă în societate?! Din fericire, amorul propriu, nutrit de asemenea indiviți, nu-i lasă să observe, că nu valorăză nimic! (3)

3) La noi, la Român, nu se pôte susține despre cineva, că ar fi de origine nobilă privilegiată. Și cu toate acestea, cu regret trebuie să observ, că între poporul de rând și între așa numita inteligență există astăzi un zid despărțitor prea mare. Ce fericit s'ar simți vechii Egipteni, decât acum la finea veacului al 19-lea, înviind din morți ar mai observa urme de „castele“ lor patriarhale, susținute în mod indirect chiar și în siul unui popor ca al nostru! Causa

Sunt calități esemplare, cari escită în om jaluzia; de multe ori și invidia față de un om renumit ridică omenii mediocri la un renume ore-care. Eroului Eugen de Savoya i-au putut fi mulți generali recunosători pentru reputațiunea, de carea s'au bucurat ei mai târziu, urându pe marele soldat european.

Bogății enorme se câștigă pe contul numelui; câștigă-ți mai întâi autoritate, poziții onorifice și trăiesc cu demnitate în viață, și atunci îți este asigurată fericirea pe pământ, cu toate că bogăția omenilor respectați și cu autoritate e totu așa de invidiată, ca și aurul în templele ăilor.

Înainte de toate, acela se pôte simți

esențială a acestei stări deplorabile o află în lipsa de adevărată cultură a inimii. Să sperăm însă că va veni timpul, când pe lângă cultura minții, după care umblăm cu toții se va fi cultivată pe deplin și inima, și atunci nu va mai puté sta la distanță așa mare boerul față cu plugarul, cocóna față cu țeranca, ci cu toții vom forma un întreg nedespărțibil, o națiune, ce va impune celorlalte națiuni conlocuitoare.

G. J.

în adevăr fericit, a cărei considerațiune se bazează numai pe valoarea internă a persoanei sale, ér nu pe poziția, ce o ocupă. Manifestațiunile de onoare, cari pentru cei mai mulți omeni sunt numai nise acte ceremoniale, se prefacă pentru d'nsul în semne de venerațiune generală. Toate considerațiunile convenționale din viața socială primesc față cu el ore care maiestate și importanță; mulțumirea lui internă câștigă o nouă putere de viață și toate bucuriile din lume primesc o formă mai zămbitoare.

Grația mai marilor, pôte asigura reputațiunea unui om, dér o pôte și nimici: Cădutu odată în disgrăția, se recere o mare încordare de puteri și multe merite pentru a te puté afirma într'un post, după care vênză mulți; în asemenea casuri chiar și cea mai mică neregularitate nu se trece cu vederea...

Un om cu șre-care influență atunci apare în adevărata lui valoare, când cade din înălțimea poziției lui; și decât i-se atribue puține merite, are cel puțin din partea lumii favorul acela, că i-se delătură v'elul, care i-a ascuns defec-

Principele Constantin Czartorysky, vice-președintele senatului imperial din Viena, a reposat în 30 Octomvre n. c.

Concert. Reuniunea maghiară de cântări din locu va da la 7 Noemvre n. c. sub dirigența d-lui Iuliu Jaschik, un concert împreunat cu dans în sala hotelului „Central Nr. 1.“

Manifestațiuni ruso-franceze.

În zilele trecute au sosit în portul francesu Brest două corăbii rusesu „Minin“ și „Dimitrie Donskoi“. Deși era plôie, cu toate acestea stradele și piețele orașului au fost frumos împodobite cu flori și stindarde rusesu și francesu. S'era dat un concert, la care au luat parte toți oficerii rusesu. Publicul a cerut să se cânte imnul rusesu și marseillaisa, cari s'au și cântat și au fost ascultate în picioare și cu capetele gôlate atâte de Ruși, cât și de Francesi. A doua zi au început sărbările. S'au aranjat retrageri cu torțe, banchete, bal, coruri de școlari și alte manifestațiuni imponente. Elevii din gimnasiile din Brest au oferit comandantului corăbii „Minin“ o statuă de bronz, destinată marelui duce moștenitor, cu inscripția „Quand on voudra“, care representă pe un oficer francesu într'o mână cu stindardul, ér în cealaltă cu sabia. Conducătorul deputațiunei ținu următoarea alocuțiune:

„Inimile noastre au tremurat, când Rusia și Franca în Kronstadt au reînviat vechia amicitie, cu toate neînțelegerile și răzăcirile politice, într'o amicitie intimă și frățescă... Poporul D Vóstră, Domnule comandant, rupse v'elul de doliu, prin care vedeam noi față blândă și neînspăimântată a Franței. Noi scim astăzi, că nu e iubită numai de fi ei, ci și alții își aduc aminte de gloria ei, dau dreptate virtuților ei și au speranță în viitorul ei. Ora izolării, care a întunecat frunțile părinților noștri, nu se va mai întorce pentru noi. Junimea francesă vă mulțamesc, că le-ați procurat aceste frumoșe momente. Totdeodată, domnule comandant, vă rog, să ne permiți să oferim tinerimei rusesu în persoana conducătorului ei, marelui duce Alexandru, o modestă amintire despre simpatia și recunoștința noastră... Ea va spune amicilor noștri din depărtare, că ei pot conta pe noi, că noi simțăm din adâncul inimii noastre cu ei și că noi suntem gata să ne luptăm, ca și pentru libertatea și onora noastră, pentru apărarea libertății și onorei lor, până la ultima picătură de sânge. Trăiască Țarul! Trăiască Rusia! Trăiască marina rusesă!“

Cuvintele aceste au fost primite cu mare entuziasm de către cei prezenți.

George Joandrea.

4) În toate împrejurările, modestia ne garantează mănținerea meritelor noastre și considerațiunea lumii; a fi circumspect în atingerea cu omenii este o însușire forte nobilă, carea ne învță să crățăm amorul propriu al altora și să susținem pacea și buna înțelegerea în toate împrejurările vieții noastre. De suntem mari, să aducem folose nedisputabile societății, ér de suntem pigmei, să ne mulțămim cu sôrtea, bine sciind, că nu poziția câștigă omului considerațiunea lumii, ci zelul neobosit, ce-lu desvolți în cariera-ți neînsemnată din viață.

G. J.

Regele Carolă la Potsdam.

Despre primirea regelui Carolă la Potsdam amă raportatū deja. Ea a fost cātū se pōte de strălucită. Pretutindenī fālfaia pe lângă drapelulū prusianū și germanū și drapelulū tricolorū românū, așa și pe castelulū regescū. Aici a fost și prāndulū celū mare de gală despre care raportēzā „Monitorulū Oficialū“ alū Romāniei următorele:

Sēra, la orele 7, fuse mare prāndū de gală, în onōrea M. S. Regelui Romāniei, în sala de marmoră a palatului celū nou. Impēratulū a așteptatū pe rege sub marele porticū alū intrărei palatului, purtāndū marea ținută a garzilorū de corpū (gardes du corp) cu cordonulū Stelei Romāniei.

Regele, intrāndū cu impēratulū în vestibululū palatului, a fost salutatū cu fanfare. Aci se afla un detașamentū din garzii de corpū (gardes du corp), escorta M. S. Impērătesei, și compania vechilorū garzi ai castelului, toți îmbrācați în strălucita și bogata lorū ținută. Regele împreună cu impēratulū trecōndū printre șirurile acestei alese trupe, precedați de înalții demnitari ai curții, fū primitū la capulū scārei de Impērătēsa căreia Suveranulū nostru îi dete brațulū spre a intra în salonulū unde așteptau toți membrii și rudele familiei regale.

Erau invitați la ospēțū: marele cancelarū alū imperiului generalulū de Caprivi, toți înalții demnitari ai imperiului, președintele Reistagului, ministrii secretari de statū, înalții demnitari ai curții, generalii, înrēga legațiā romānă, înalții funcționari din provincia Brandenburg, comandantii regimentelorū gardei; peste totū 128 persoane.

Maiestatea Sa dāndū brațulū Impērătesei, a fost aședatū la masă între Impēratulū și Impērătēsa, în fața-i avēndū pe marele cancelarū, la drēpta căruia sta D. Grigore Ghika, ministrulū țerei la Berlinū.

Sala era soāldatā în lumină și masa acoperitā de flori și de nestimatā argintărie. Intr'unū balconū care se ridică în acēstā sală monumentală cānta musica în timpulū mesei. M. S. Impēratulū a bēutū în sănătatea regelui, arātāndū-i prin cuvintele cele mai căldurōse și măgulitōre nespusa bucuriā ce-i face acēstā vizită; că dēnsulū primesce pe rege ca pe o rudă scumpă; că multe amintiri cuprinde pentru suveranulū nostru aceste locuri unde și-a petrecutū o parte din tinerețea sa; că mulți din aceia ce l'au iubitū nu mai suntū astādī, dēr că impēratulū e sigurū, că amintirea lorū a rēmasū scumpă înimei regelui și că 'lū asigură că aceeași iubire și același viu interesū ce a gāsītū în trecutū, îl gāsese în prezentū și-lū va afla și în viitorū. Impēratulū făcū în același timpūrī căldurōse pentru Romānia, înălțatā și condusă de rege cu atāta înțelepciune, dragoste și pricepere, și sfērși închinandū pentru sănătatea regelui și a reginei.

După acēstū toastū, musica întonā imnulū naționalū ce fū ascultatū de toți în picioare; apoi musica tăcēndū, Maiestatea Sa luā cuvēntulū și dīse:

„Rogū pe Maiestatea Vōstră să-mī dea voiā a răspunde îndatā la cuvintele așa de măgulitōre, arātāndū-i căldurōsa mea recunoștință pentru simțēmintele ce hrānesce față cu mine. Aceste cuvinte, ca și primirea plină de dragoste făcută mie, vorū găsi unū rēsunetū adēncū și puternicū în țera mea, care pune celū mai mare prețū pe raporturile de prietēnie cu imperiulū germanū, condusū de Maiestatea Vōstră cu o mână energicā, pe calea păcei, cătră o dezvoltare roditorē și cătră unū viitorū trainicū.

„Făcēndū urārile cele mai ferbinți pentru fericirea Maiestăței Vōstre și a casei sale regale, de care sunt legatū prin strīnse legăturī de rudenīā și prin numărōse și scumpe amintiri, ridicū a-

ceștū paharū în sănătatea Maiestăței Vōstre, rugāndū cerulū a le lua sub binecuvēntata sa ocrotire.

„Frankfurter Ztg“ despre călătoria regelui Carolă.

Cu privire la visita regelui Romāniei în Berlinū scrie diarulū „Frankfurter Ztg“ următorele: Nu este numai o simplă întâmplare, ca tocmai în același timpū, în care Țarulū călătorește erāși prin ținutulū prusianū, regele Romāniei în modū demonstrativū este sēr-bătoritū în Berlinū. Acești doi monarhi au aceea comună, că ei conducū, sēu credū, că conducū înșiși politica esternă a țerilorū lorū. De sigurū suntū aplecārile personale ale celui din urmă, de mare importanță pentru politica esternă a ambelorū țēri. Deși o aprețiere corectă a intereselorū proprii și mai înainte de tōte o seriā de esperiințe triste cu Rusia, le arată Romānilorū o alăturare strānsă la alianța triplă, totuși suntū în Romānia o mulțime de omenī cu judecată, cari voescū să mai cerce încă odată cu asociațiunea de bandiți. Apropierea puternicului vecinū și multimea aurului sēu în campania din urmă în contra Turciei aa făcutū acēsta. Cu tōte acestea nu este eschisă probabilitatea, că chiar actualulū cabinetū conservatorū și rusofilū, să se înțelēgă cu Rusia în contra Turciei.

Corespondența „Gaz. Trans.“

—Sēlagiu, Octomvre 1891.

Stimate D-le Redactorū! Astādī, când grija capitală a fiā-cărui Romānū de bine și iubitorū de neamulū sēu trebuie să fiā așintitā asupra școlei și a bisericei sale, te cuprinde o adēncā mahnire auzindū că se mai află încă și în clerulū nostru omenī, cari nu numai nu promovēzā, dēr lucrū chiar în contra intereselorū școlei, bisericei și poporului lorū.

Unulū dintre aceștia este și părintele Gavrilū Vaida din Bobota, care ca preotū alū acestei comune constātātore din 1400 de suflete romānesce a sēmēnat numai vrazbă și dușmaniā între poporū, pe care l'a pusū în conflict cu funcționarii sēi comunali și bisericesci, cu notarulū comunei, cu învățatorulū și cu cantorele din satū, ba a trecutū și mai departe dāndū-și concursulū și la ruinarea unorū funcționari comitatensī romāni.

Ca de pildă voiū aminti alegerea de primarū comunalū sērvișitā încă prin Februarie. Cinstiasa, în locū de-a se îngriji, ca să se alēgă unū Romānū de omenī, încă de timpuriu înainte de alegere a legatū prietēniā cu unū jidanū, căruia 'i promise, că va stārui pe lângă poporulū sēu românū, ca să-lū alēgă pe elū.

Astfeliu părintele Vaida într'o Duminecă înainte de alegere a vestitū poporului în biserică, că la 2 ore după amēdū să se adune la școlă pentru de a se sfātui în cauza alegerii de jude comunalū. Poporulū, în numărū de peste 200, s'a și adunatū la școlă, unde bunulū lorū preotū s'a prezentatū însoțitū de jidanulū Zelekovits Elek, pe care felū și formă l'a recomandatū ca pe celū mai potrivitū de-a fi jude comunalū. Bravii poporeni, cari și-au scitū mai bine prețui drepturile lorū comunale și interesele romānesce, decâtū preotulū lorū n'au primitū sfatulū viclēnū alū părintelui Vaida, ci cu disprețū l'au rugatū să părăsēsco sala adunārei până a nu se irta spiritele.

Părintele, ca să arete totuși jidanului, că încātū îl iubescē și dorescē de jude comunalū, s'a esprimatū între poporū că orī v'or vrē dēnșii, orī ba, solgābirēulū îl va impune prin denumire.

Vēdēndū poporulū, că preotulū lorū vrē cu orī ce prețū să lucre în contra intereselorū poporului românū, a devenitū mai îngrijatū și la momentū au și

rugatū pe învățatorū ca să le scrie o petițiā cătră oticiulū vicarialū, în care sē-lū rōge pe Măria Sa Vicariulū, ca să intervină în cauza lorū și să provōce la ordine pe preotulū. La stāruițele continue ale poporului, învățatorulū a și făcutū petițiā, care subscrisā de 20 de fruntași romāni, a și fostū înaintatā oticiului vicarialū, de unde i-a și venitū părintelū Vaida o provocare, prin care 'i s'a interșis de a mai face causă comună cu Jidanulū în detrimentulū poporului.

Astfeliu poporulū, scōpāndū de Jidanū, a reușitū la alegere cu unū Romānū bravū și inteligentū, în persōna d-lui Aurelū Dragoșiu fiu de preotū și proprietarū în Bobota, omū cu școlă și de cinste.

Acum se făcū părintele Vaida foō și parā asupra învățatorului-cantorū Tanasie Husti, pe care numai decâtū după alegerea de jude, din puterea-i propriā l'a suspendatū din oticiulū și beneficiulū cantoralū dīcēndū, că d-sa în parochia sa este tot-odatā și protopopū și vicariu, ba și vlādicā, și că pōte suspenda pe învățatorū și pe cantorū când va vrē. Dreptū a și avutū părintele Vaida, căci învățatorulū de atunci și până astādī e totū suspendatū din cantoratū, pe lângă tōte umbletele și protestārile sale pe la protopopū, vicariu și episcopīā, ba după ce māritulū consistorū a ordonatū protopopului a eși în fața locului și a-l restitui pe învățatorū în postulū cantoralū, părintele Vaida s'a impotrivitū și prin gura cătorva poporeni a strigatū publice, că decâtū să servēsco în biserică cu Tanasie Husti, mai bine își va a-luce dascālū de ungurū, și cu acēsta s'a terminatū cauza restituirei și protopopulū n'a isprăvitū nimicū, ēr bietulū învățatorū suferē nevinovatū pentru Jidanulū și pentru fratele sēu.

Ce se va întâmpla din acēstā trebă în Bobota, vomū mai vedē, precum amū vēdūtū și cele întâmplēte înainte de astā cu câțva ani, când părintele Vaida s'a încumētātū a încuroa în procesū pe unū pretore romānū și a-i clātina oticiulū, precum și pe doi notari romāni, cari astādī suntū lipsiți de oticiu.

Acuma se laudă, că pe amintitulū învățatorū din Bobota încă îlū va lipsi pentru tot-dēuna de ambe oticiile, apoi va putē muri în pace, căci și-a vēdūtū implinite tōte dorințele sale rēsbunātōre în contra fraților sēi.

Etā, așa suntū tratați unii învățatori din partea preoților lorū! X:?

Convocare.

Subscriși ca membrii fundatorū ai institutului de creditū și economii „Iulia“ societate pe acții din orașulū Alba-Iulia, prin acēsta convocāmū pe d. acționari la adunarea constituantā ținutā dela 21 Noemvre 1891 st. n. la 10 ore a. m. în localulū școlei gr. or. din locū. Acționarii potū să se prezenteze sēu în persōnă sēu prin reprezentantū alesū dintre acționari și provēdūtū cu plenipotență în scrisū.

Obiectele pertractārīi suntū:

1. Inpărtășirea și aprobarea statutelorū.
  2. Constituirea societății.
- Din ședința comitetului fundatorilorū institutului de creditū și economii „Iulia“.

Alba-Iulia în 1 Noemvre 1891.

Ioachimū Fulea, adv. și prop.

Simeonū Micu, Tordășianū, protop. gr.-cat.

Mateiu Nicola, Alesandru Velicanū, adv. și proprietarū.

Rubinū Patiția, avocatū și proprietarū.

DIVERSE.

Virtute și vițiu. O damă rugă odată pe impēratulū Napoleon celū mare, ca să interdicē cu totulū fumatulū de tutunū. — „Toomai, Sire, pentru că e unū viciu,“ acesta era argumentulū ei. — „Concedū și eu, că e unū viciu“, dīse Napoleonū, care tocmai atunci își aruncase țigara, „dēr viciulū acesta aduce statului în fiā care anū circa 100 miliōne de franci. Dēr cu tōte acestea 'lū voiū interdicē, decâtū vei avē bunătatea să-mī spui o virtute, care să aducă statului unū asemenea venitū.“ — Dama tăcū și nu mai vorbi despre tema acēsta.

Jack spintecătorulū la Berlinū. Emoțiunea ce a pricinuitā la Berlinū crima sērvarșitā de unū adeptū a lui Jack spintecătorulū, e întreprinutā prin amănuntele oribile pe cari le dau țiarele. Crima a fostū descoperitā de o femeie, care voindu să vadă victima, o ore-care Nice, bātū în țiaua de 25 a. c. la nșă acesteia și intrā, deși nu primise nici unū rēspunsū. D'abia pusesese piciorulū în ușă și îndatā fugi scoțēndū nisee strigāte desperate, cari atraserā pe câțiva vecini. Corpulū nenorocitei victime fū gāsītū întinsū pe patū, într'o stare aprōpe de nerecunoscutū. O puternicā lovitură de cuțitū despărțise aprōpe cu desavirșire capulū de trunchiū. Corpulū era mutilatū; tōte părțile cārnoșe erau desfăcute cu unū sänge rece îngrozitorū, precum și câteva organe interne. Camera era mājnitā de sänge și uoigașulū își făcuse de sigurū o plăcere, ca să rēspāndēsco dovețile sēlbatecei sale crime; de altminterī nu se atinse nici de bani nici de giuvaerurile femeii. Când sosi poliția se începū o negustoriā murdarā: proprietarulū camerei luā platā dela cei ce voiau să vadă victima și îndemna pe curioși să se grābēsco a se bucura de acēstū spectacolū până nusoșesco agenții. Dēnsulū alunga fără milă pe toți acei ce nu voiau să dea suma cerutā. Poliția a arestatū pe unū comis bānuit, fără slujbă, numitū Ernest Schulze și originarū din Wachow.

RECTIFICARE. În numărulū de eri alū fōiei nōstre, la cronica politicā, alinea 3, în locū de: „legile franomasonice“ etc., este a se ceti: „logile francmasonice“ etc.

„ALBINA“ institutū de creditū și de economii. Filiala Brașovū.

Conspectulū operațiunilorū de cassă în luna Octomvre 1891.

Intrate:

Cassa în Octomvre 1891. fl.	8,963.75
Depunerī spre fructificare . . .	170,703.54
Cambii rēscumpērate	91,182.77
Conturi curente	85,270.99
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	4,392.42
Imprumuturi pe produse	5,208.—
Monetă	3,371.22
Interese și provisiuni	5,297.12
Comisiuni	1,086.50
Diverse	2,251.51
	fl. 377,727.82

Eșite:

Depunerī spre fructificare fl.	138,550.76
Cambii escomptate	49,099.42
Conturi curente	112,990.38
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	37,828.—
Imprumuturi pe produse	3,200.—
Monetă	8,515.03
Comisiuni	11,707.17
Interese și provisiuni	1,659.99
Diverse	2,477.49
Spese și salare	1,561.43
Numerarū cu 31 Oct. 1891	10,138.15
	fl. 377,727.82

V. Bologa, m. p. N. P. Petrescu m. p. dirigēntū. adjunctū.

V. Ūvegeș, m. p. comptabilū.

Proprietarū: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactorū responsabilū interimalū: Gregoriū Maiorū.

Cursulu pietei Braşov

din 4 Noemvre st. n. 1891.

Table with exchange rates for various currencies like Banconote romănesci, Argintu românesc, Napoleon-d'or, etc.

Cursul la bursa din Viena

din 3 Noemvre a. c. 1891

Table with stock market rates for gold, paper, and bonds.

Table with various financial and interest rates, including amortisarea datoriilor and rente.

Avisu d-lorŭ abonaŭi!

Rugăm pe d-nii abonaŭi ca la reînnoirea prenumeraŭiei sŭ binevoiascŭ a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, sŭ binevoiascŭ a scrie adresa lămurŭtŭ şi sŭ arate şi posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaŭi, că mai avemŭ din anii trecutŭi numeri pentru complectarea colecŭiunilorŭ „Gazetei“, precum şi câteva întregŭi colecŭiuni, pentru cari se potŭ adresa la subsemnata Administraŭiune în casŭ de trebuinŭtă.

Administraŭ. „Gaz. Trans.“

O specialitate necomparabilă

între toate apele minerale alcalin-acide din monarhia şi străinătate

apa minerală de „RÉPÁT“

care în urma compoziŭiei pré fericite a părŭilorŭ sale minerale şi a conŭinutului esttraordinarŭ în acid-carbonic se bucură de o valoare medicinală forŭte mare şi de unŭ renume universalŭ neîntrecuŭt.

Apa minerală de „RÉPÁT“ sŭ întrebunŭtează ca medicamentŭ cu cele mai strălucite succese în contra conturbărilorŭ de mistuire, în contra stărilorŭ catarhalice a stomaculuiŭ şi a organelorŭ respirătoare, în contra maladiilorŭ rinichilorŭ şi a beşiceii etc., are unŭ efectŭ admirabilŭ la secreŭiunea udatuluiŭ şi este recunoscutŭ ca remediŭ solvatorŭ nepreŭţibilŭ.

Celŭ mai curatŭ şi binefăcătorŭ productŭ naturalŭ.

Ca borviză adevă beată cu vinŭ.

nu se pôte compara acestă apă escelentă cu nici o altă apă minerală a continentului.

Şampagnulŭ apelorŭ minerale.

Conformŭ ordonanŭei înaltuluiŭ ministerŭ de interne No. 5891/VIII din anulŭ 1890, apa minerală de Répát este supraveghiată ca apă medicinală după prescripŭiunile legilorŭ sanitare.

Veritabilitatea apei sŭ constată prin aceea, că dopulŭ sticlei trebuie sŭ fiă însemnatŭ cu: „K-Imper Répát“. Deci sŭ rogă a sŭ observa acestă spre evitarea falsificărilorŭ prin alte ape inferioare.

Apa minerală de „RÉPÁT“ se găseşte în calitate prospătă şi veritabilă în depositulŭ subsemnatuluiŭ; asemenea şi în farmacii, în cele mai multe băcănii şi în toate birturileŭ mai notabile.

Cu totă stima

Administraŭiunea isvorului

Josef György,

Braşovŭ, Strada Michail Weiss (uliŭta poştei) No. 12.

662,50—36

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Octomvre 1891.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.), train types, and departure/arrival times.

Nota: Numerii încuadraŭi cu linii grôse însemnăză orele de nopŭte.